

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

דאמיר' אי ס"ד כל העושה על
למה לי מתקיף לה רב אשי
עסקי' כגון שפיגל בראשונה וב
על דעת ראשונה הוא עושה

פיגול וקשה דרביעית מאן דכר שמה
בדאקטין לעיל ומה לעיל דשמן בזה
(דמונא הובז בזה) שבע דטיהרו וד'
זה היכל וזה המונח כחשמו משמע
יחסימיל במחנות המונח נמן מקנא
מקטן (צטור) דכולו חשיב בזה
דפרוטות וזה אלאות קרנות וזה טי
ולפי זה וכל לגרוס כאן שפיגל בראש
משום דלאכ עדין שיריים העמכי
דסכר שיריים מעכבי חשיב וזה טע

א. חסגל בשמיים אצרי דפסיה וסדר זרק ליה לא מחת
על מדבר, על כרחך כבי אחר רחמנא לשלם חרקה, ו
חתי אין מלן ורקה כיון דלא גמרי כחשכא פיעול וט
(ד.ק.) דטלן כפרה כפרה עמאן לא גמרי כחשכא
מחזיקי לא חל אחר נגמרה כטעוריה כחזרי, לא גמרי
עירב כחשכא אחרת הוי ריזא ליעול (כחשכא חבא) מער
לא גמרי שריים לא מעגני ורקה אם כפר עירב החתמא

דס האשס דכל זמן שלא נתן
ל (ה): **ברתני' פוגל בקומץ.**
ויפגל בכל המסיר. והקטרת
הקטרת חצירו: **גמ' שנתן**

מתני' ^א פיגול בקומץ
ולא בקומץ ר' מאיר א
ברת וחכמים אומרים
בכל המתיר ומודים
חובטו במכרחת קצות
פיגול וחייבין עליו כרת
שחט אחד מן הכבשים
הקטיר אחד מן הבז
למחר ר"מ אומר פ
וחכמים אומרים אין
המתיר שחט אחד מ
למחר הוא פיגול וחייב
למחר שניהם כשרים
שנתן את הקומץ ב
במחשבה אבל נתן
הלבונה בשתיקה ד
העושה על דעת ראש
אמר עדיין הוא מחלו
לה להא שמעטת א
הונא לרבא ^ב פ"ד בקמ

[אבל] בא לו להקדמה
 ואת הלבושה במחשבה
 ואת הלבושה בשתקה
 ונלוו כרת וחכמים
 שיפלו בכל המזיור קח
 במחשבה ואת הלבושה
 וכבר נתן את הלבושה
 תשובות בדבר [א] חדי
 התינא אח"כ תרגמא
 [ד] ש"י יבד"א בדמים
 אבל דמים הניתנים על
 ש יום הכיפורים ואת
 משוה ואחת עשרה
 ציבור פיגל בין ברא
 בשלישית ר"מ אומר
 וכן"א [אין בו כרת
 תחני מיהא פיגל בין ב
 בשלישית ונלוו וכו'
 הניחא [לפאן דאמר
 אלא למ"ד בפר ולא
 למימר [אמר רבא הכא

ענת ראשונה הוא עושה
די שתק קתני אלא אם
ניה ז' ובשלישית דאם
מיהדר פגול בשניה *

ואין פירש בקוטרם שפיגל בה
ותם הוה ליה לפרושי טפי כיון
וקרעו וכן משמע בפרק הויאל
יב מוצח כפרה אחת וי עוד קוד
המוצח ונשפר הדם יביא אחר
לדקמן קאמר (ג"כ) משבחת
אלמא לא תשיעי כחד האווא
ובשיעי ולישית כחד וכן כמו
אם תאמר הלא בעל כרחיה
דמוצח בסמוך ויש לומר

[illegible]

אחר שהיה י"א (זכר) זכר
עליהן כמו שמעמידה בסוף
הוקבעו אפי' קודם שחיטה
שעה היינו משום דלכ"ד מה

ולא בלבונה בלבונה
מר פיגול וחיבין עליו
אין בו כרת עד שיפגל
מים לב' מאיר במנחת
מים פילג בקומץ שהחזיר
שהקומץ הוא המתיר
לאכול ב' חלות למחר
עין לאכול ב' סדרים
ל וחיבין עליו כרת
כרת עד שיפגל בכל
הכבשים לאכול ממנו
כשר 'לאכול מחזירו
'מ' אמר רב מחלוקת
שתיקה ואת הלבונה
קומץ במחשבה ואת
י הכל פיגול שכל
הוא עושה ושמואל
(16) יתיב רבא וקאמר
ב' רב רבא אמר רב רב
צה ובמתן כלי' ובהילוך

תן את הקומץ בשתיקה
את הקומץ במחשבה
מ'אומר פיגול וחייבין
מס' אין בו כרת עד
מיתה נתן את הקומץ
בשתיקה ופלגין אימא
בשתיקה מעיקרא שתי
דהיינו קמייתא ועוד
כ' חנינא ב' ריעות
יתנין על מזבח החיצון
מזבח הפנימי כגון מ"ג
ש עשרה של פר כהן
ל' פר העלם דבר של
זונה בין בשניה ובין
פגול וחייבין עליו כרת
ד שיפגל בכל המתיר
אשונא בין בשניה ובין
אמא ה' ב' בשתי דעות
ר' ואפי' בדמו של פר
דמו של פר מאי איכא
במאי עסקי' כגון שפיגל

י"א אי ס"ד כל העושה
(ובשלישית) למה לי

והוא
סוטה ובשניה ושחק בשלישית
וראשונה ושלישית במחשה ו
לו (ויחא דף סא.) דמניא וכפר
זר התם מכאן אמרו ר' עז
תחיל בתחילה אבל לא קתי
ה' ד' פרים וד' שעירים פיר
קרקע ודעיבירו ושמן סניד
ספר רציו גרשו ופסקר צי
תנא חנא סבר שיריט
על גב דשיריט מעבדי

[illegible]

פז.

יב א מ"י פט"ו מהל'
 פסוק"מ הלכה ז ושי'
 רש"י פה"ק:
 כ ב מ"י שם הלכה י'
 כא ג מ"י פ"ו מהל'
 פסוק"מ הלכה יד:
 כב ד מ"י שם הלכה טז:
 כג ה מ"י שם הלכה יז:
 כד ו מ"י שם פט"ו הלכה
 טח:
 כה ז ח מ"י שם פ"ו הלכה
 ט ט:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) לבלארה נראה דג"ל שהיה זכות בלואו שעה וזכות זכות נמחק וזכו שהגיה ה"ק:
(ב) אולי דג"ל לקיים כדס מלכות שירים והשירים בודלי כמלכות נפשי:

במקרה זה, המעורבות של הממשלה במשפט היא בעיקרה של מניעה. הממשלה לא תשפוט את המעורבים, אלא תמנע מהמעורבים להיפגש עם המעורבים. הממשלה תמנע מהמעורבים להיפגש עם המעורבים, אלא תמנע מהמעורבים להיפגש עם המעורבים.

אחותה שעה וגם משום דל"ד מחנה
לא לאו הכי לא קרבי דמשקדשו בכלי
לא דקרבי עם הזבח אחר הזבח בלכות
ה' דמפרש הכס' ולפי מה שסובר השמא

לית ליה ^ו דאמרין הכא לר"מ דשמיטה
 קובעת ולא חלי קובעת עוד ית לפרש
 הדיא התם דקובעת אפי' כרבנן דרי
 פליגי דרי מאיר ורבנן בשמיטה פירוג
 כפגול מיירי ברישא וקאי אמתניתין
 דהנה שמגן את הנקבים וקובע דרי
 מאיר דהקובע בשמיטה פירוג כלתמי
 מודה דמתן ^א התורה (לקמן ד' ע"ה)
 שחט חוץ לזמנו וחזק למקומו קדש
 הלאה אבל שמיטה קובעת אפי'
 לרבנן ולעזרי' דאמר בספר מתקדשים
 בשמיטה היינו כדן כדלית ליה ולמר
 כדלית ליה ופריך ממתני' דונה פסול
 לזלמא שמיטה פסולה מתקדש וקאי
 לרבנן אפי' רבי מאיר לא אתר אלא
 בפירוג ^א ^ב במתנות ולא בשאר פסולי
 שמיטה ודווקא דליכא זבח אחר משום
 מתני' כ"ד ה' ליכא זבח אחר לא וימיהו
 דקשה לפירושו דל"כ משאכח לרבנן
 דאמר בהמה חייבין עליהם משום אפסול
 שנעשית השמיטה בהנשר ופיגול בשאר
 עדרות: ^א **הקובעו** בשמיטה.
 כרבי דאמר שני זבחים הממירים
 מעליהו ז' זבחה וז' ^א לז' אלוניו דר'

שמעון דלמור אין מעלין הוה ליה למינקט
שיטה דחוריקה או שנקבלת הדס כבוס
ונשפך וזכאבו דלמור כל בערמל לזורק
מזרק וכו' דקאמרין בעצד המורה
(לקמן דף עט:) ופלוגמיהו דב' התכלת
(לקמן דף מה.) ובסוף ר' שמואל לקמן
(דף עכב:) **דלמור** דהיינו קמייחא
פ' דנתן אמת הוקמן שטיקין כ' נלך
שוות זה כזה ובפ' בית שמאי (וזהו
מב:) מביא ברייתא זו ויפסל דקמי
ברישא נתן אמת הוקמן כמחשבה:
בין בראשונה בין בשניה בין בשלישית
ראשונה כל האמות דבין הדסים
שניה דפרוכס שלישית דמזבח אוזב כן
פ' בנותרס וכן מוכח בסמוך (ל' כ)
דבין הדסים שטיב מלא קמייחא שטיב
פניס פוסל כן דמי ביכול מלא
בעלמא קא מאיר ובתלי האמות דפיס
קא מודי ר' מאיר דלא היי פיגול מדי
דהוה חיל קומן דלל היי פיגול דלמור
בסוף פ' שני דזבחים (דף ל.) דבעינן
קומן שלם דקמייחא היי קמימא דכי
לחאמי דמי ופסיגו וז"ע בזה"ל לקמן
לדחמייר דמייחא לאכול שמועס ע

בראשון וכו' ופליגי. הו' מני לשנוי ספי
בהדיא שאיט עושה על דעת ראשונה:
בגון שפינ' בראשונה ובשניה
ובשלישית. כפ' כ"ט (נחמס)

[illegible]

י
 יק דמו פסול הוא, כיון דרבי רחמנא טיילו בשמיטה בלילא
 שבת שעת אכילתא ויפגלו ככל השעורא כדכ"ה אחר רחמנא
 ידעם ככל מחמתיה וטעמי דהם, וטעמי אחר ויהי על פסכיה
 ובלילא מחמת ככל מדרו דלחן לרין לאור וליכא בנחל
 בשמיטה קרי על לוחקא דם הפסול אור קרע מחצית לרין
 יק. ודמשמע ליה לוחקא מדרו מהר ודעם הפסול ככל אחר
 וכן על כל הדינא של מחמת כפרה (וי"א ט"ו.) וקרי"ל

